

ind paa hele Sportelvæsenet skal jeg blot i al Almindelighed sige, at vort Sportelreglement sandelig trænger til en almindelig Revision. Det har aldrig været populært, det vil sige, Befolkningen har aldrig forstaaet det, og det er jo bekjendt, at Retsbetjentene heller ikke forstaa det. Naar man ser de Forespørgsler, der i Aarets Løb komme frem derom, vil man forbauses. Det var ønskeligt, om vi en Gang, naar de politiske Forhold forandre sig, kunde komme saa vidt, at dette Spørgsmaal kunde tages op. Det gaar med vor Sportelovgivning som med vor Retspleie, ingen af Delene har nogenstinde været populære over for Almenheden. Jeg veed nok, at en Del Sagførere og maaste andre Jurister holde meget af vor nuværende Retspleie, det hørte vi jo for kort Tid siden, men jeg er sikker paa, at af Vægfolk ville de 90 pCt. erklære, at de aldrig have fundet den særlig billig eller særlig heldig, og som sagt, Sportelvæsenet er en Tvillingbroder til Retspleien. Jeg har draget dette frem, fordi jeg ønsker, at navnlig Spørgsmaalet om Pantebogsattester kunde komme under Overveielse. Hvilken Mening man end har om gamle Skatter, tror jeg, man maa være enig i at finde det urigtigt og uretfærdigt, at en Mand, saaledes som jeg har udviklet, kan komme til at betale saadanne store Beløb til Statskassen, naar han trænger til Penge, foruden de andre store Beløb, han skal af med. I Øvrigt vil jeg ønske, at Forslaget i et Udvalg maa blive undergivet en grundig Behandling, og det er ingenlunde mig absolut om at gjøre at faae Alt, hvad her er opstillet, med. Jeg maa erkjende, hvad den høitærede Finantsminister udtalte, at naar der her er Tale om at blive fri for disse 1,700,000 Kr., som Finantsministeren mente Forslaget tilligemed det bebudede Tillæg af Prioritets Udslettelsesgebyrer, vil andre Samsunds-klasser kunne komme og sige: vi sidde ogsaa haardt i det, vi ønske ogsaa at blive fri for et lignende Beløb, og jeg tror derfor ogsaa, det vilde være heldigt, om man indskrænkede sig lidt. Smidlertid har jeg efter den høitærede Finantsministers Udtalelser den Tro, at han vil stille sig velvillig over for Forslaget og hjælpe til dets Gjennemførelse, om ikke i sin Helhed, saa dog delvis.

Summeluhr: Jeg kan ikke undlade at bringe den ærede Forslagsstiller min Tak,

fordi han er fremkommen med dette Forslag. Vi ere Alle enige om, at det er trykkede Tider, hvorunder vi for Tiden leve. Det forekommer mig, at der her er en passende Leilighed for den høitærede Minister til at række Haanden ud i Form af Lempelser for betrængte Medborgere. Den Stat, der her er Tale om, bæres i de fleste Tilfælde af de Folk, der mindst have Raad til at betale den. Vi ere jo ofte baade her i Thinget, og i det andet Thing, som sidder her ovenover, villige til at give Stempelbeholdninger for Kommuner, hvorfor skulde man saa ikke give den til Private? Da Loven efter Forslaget er begrændset til at gjælde for en kort Tid, kan efter min Mening intet Menneffe med almindelig Forstand tvivle om, at Statskassen nok kan bære Savnet af den Indtægt, der her er Tale om. Jeg skal derfor med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til det høie Things saa vel som ogsaa til den høitærede Finantsministers velvillige Modtagelse.

Th. Nielsen: Den ærede næstsidste Taler bemærkede, at han havde opfattet den høitærede Minister saaledes, at han ikke absolut vilde sætte sig imod Forslaget. Ja, det har Ministeren nok udtalt, men han tilføiede, at dette Forslag skulde gaa Haand i Haand med en samlet Overveielse af hele vort Stattevæsen, og jeg frygter rigtig nok for, at denne samlede Overveielse vil føre til, at vi ikke faae noget Resultat i de første 3 Aar, idet de politiske Forhold jo ikke ere saa særdeles gunstige. Jeg vil derfor tilraade den ærede Forslagsstiller, dersom han ellers vil høre mit Raad, at han bestemt skal holde paa, at Forslaget bliver et midlertidigt, thi ellers er det min Overbevisning, at han ikke vil faae Noget ud af det, og jeg havde derfor ønsket, at den ærede Forslagsstiller ikke havde sagt i sit Foredrag, at det vilde blive en endelig Lov, thi derved gav han nemlig den ærede Finantsminister et velkomment — ja, jeg tør ikke sige, om det er velkomment eller uvelkomment — men et Paaskud og maaste et berettiget Paaskud til at sige, at man maatte foretage en samlet Overveielse af Statterne. Jeg kan nemlig forstille den ærede Forslagsstiller om — og jeg er adskillig ældre her i Thinget end han — at disse samlede Overveielser af Love føre til et Resultat, der er